

og synderen var nå fri fra den byrden synden påførte. Prosessen fortsatte med at presten vasket føttene og hendene sine i vaskefatet. Han tok så skålen med blod inn i Det hellige, hvor han utførte et bestemt og meningsfylt rituale. Han dyppet fingrene sine i blodet og dusjet forhenget mellom Det hellige og Det aller helligste sju ganger for å peke på løftet om at den endelige forsoningen for syndene ville skje ved å utgyte Messias' blod. I løpet av året ble denne seremonien gjentatt hver dag.

Den årlige tjenesten (3. Mosebok 16). En dag i året var *Yom Kippur*, forsoningsdagen. På denne skjebnetunge dagen ble det gjennomført en seremoni som symboliserte den endelige løsningen på synd. Løsningen var den helhetlige gjenopprettelsen av forholdet mellom Gud og menneske og ondskapens fullstendige tilintetgjørelse. «Gud skriver hver persons skjebne for det kommende året i en bok, Livets Bok, på Rosh Hashanah (starten på et nytt år), men venter til Yom Kippur med å forsegle dommen» (fra en.wikipedia.org/wiki/yom_kippur). Forsoningens dag var altså dagen for endelig regnskap og dom, da hver enkelt persons sak ble forseglet. Mens hele Israels folk var samlet ved helligdommen, ble to bukker ført frem for øverstepresten. Den første av dem fikk betegnelsen «for Herren» og den andre «syndebukken», på hebraisk; *Asasel*. Bukken merket for Herren ble slaktet som et frampek mot Jesu offer på korset. Noe av blodet ble tatt med inn i Det aller helligste og stenket på Guds sete i helligdommen syv ganger for å symbolisere at de syndene som var tilstått gjennom året, nå var tatt hånd om. *Asasel*s bukk ble derimot ikke slaktet, men ble drevet ut i villmarken for mest sannsynlig å dø. Siden syndebukken helt tydelig ikke tilhørte Herren og ikke ble ofret, må *Asasel* peke til en annen figur som har ansvar for ondskap og menneskehetens fall. Både oldtidens hebreere og nåtidens jødiske lærde er enige om at *Asasel* representerer Satan, utgangspunktet for ondskap og den som frister mennesker (en.wikipedia.org/wiki/Azazel). Forsoningens dag var altså et symbol på historiens siste kapittel, hvor synd og Satan endelig blir utslettet.

Diskusjon: Hvis det daglige offer (forgårdfasen) ble fullført ved Jesu korsfestelse, og Kristi himmelfart var slutføringen av denne tjenesten (Det hellige-fasen), hvilken del av frelsesplanen, som foregår i Det aller helligste, lever vi i nå? (Se Daniel 7,9-10; Åpenbaringen 14,6-7 og Hebreerne 10,1-25.)

SETT SAMMEN

Alle symboler vi finner i helligdommen blir forent
i Jesus for å oppfylles i herlighet.

I Salmene 77,13 har vi lest at Jesus gjør storverk i helligdommen. Han sa selv: «Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Far uten ved meg» (Johannes 14,6). Beskrivelsen av reisen Jesus gjennomførte, fra og tilbake til Faderen, beskrev han slik: «Jeg er utgått fra Far og er kommet til verden. Jeg forlater verden igjen og går til Far» (Johannes 16,28). Med helligdommen i tanke kan vi se at Jesus kom fra Det aller helligste inn til vår del av leiren, for så å ta seg tilbake til Det aller helligste på våre vegne. Han inviterer oss til å følge i hans fotspor gjennom helligdommen: inn i forgården til hans død ved alteret og moralsk renselse ved vaskefatet, videre til Det hellige for å få livets brød og ved lysestaken bli opplyst av Den hellige ånd og å møte Gud gjennom Jesus i bønn ved røkelsesalteret, for til slutt å gå inn i Det aller helligste, hvor Guds egen lov blir skrevet i våre hjerter.

OPPLEV

Reisen til Guds hjerte som vi har oppdaget gjennom symbolene
i helligdommen er en reise jeg ønsker å begi meg ut på.

Så fantastisk det er at Gud elsker meg så høyt at han har gjort det mulig for meg å få et fullstendig gjenopprettet forhold til ham. «Gud, du er min Gud, som jeg søker. Min sjel tørster etter deg, min kropp lengter etter deg i et vannløst, tørt og utarmet land. ... Jeg jubler i skyggen av dine vinger» (Salmene 63,1-2.8).

truthlink.org

© Copyright 2014 Truth Link

[truth]LINK

7 Gå Gud imøte

utforsk • sett sammen • opplev

7 GÅ GUD IMØTE

UTFORSK

Det finnes en hemmelig vei som leder til det mest utrolige livet en kan tenke seg, og Gud gav israelittene helligdomstjenesten som et kart for reisen.

EN SYMBOLSK STI

Vi mennesker kjenner alle at vi har gått oss vill i virkeligheten. All tomheten, alle avhengighetene, alle de ødelagte forholdene og den kontinuerlige verkingen gjør at vi lengter etter en tydeligere vei gjennom livet og frem til kjærligheten og friheten vi vet vi er skapt for. Tidligere har vi lært at Bibelen klart forteller at vi ble skapt for å leve i et kjærlig forhold med vår skaper. Problemet er at vi, gjennom synd, har gjort oss selv til fremmede for Gud (Efeserne 4,18). Vi leser: «Nei, det er _____ som _____ dere fra deres Gud» (Jesaja 59,2).

Gud har utvist nåde og har gitt oss et åndelig kart som viser oss veien han valgte for å redde oss. Den samme veien ønsker han at vi skal følge. Kartet er innvevd i en elegant, og sterk lekse kjent som «helligdomstjenesten».

«Gud! Din vei er i hellighet; hvem er en gud stor som Gud?» (NO1930).

Ordet vei kommer fra det hebraiske *derek*, som betyr sti og innebærer å reise. Flere oversettelser har også «helligdommen» i stedet for «hellighet». Ifølge Bibelen kan altså helligdommen være et bilde på en sti. Selvfølgelig er det ikke snakk om en fysisk sti, men heller en opplevelsesfylt reise vi inviteres til å begi oss ut på. Denne reisen tar oss fra vår tilstand i fortapelse til et gjenopprettet forhold med Gud. La oss nå gjøre rede for denne reisen.

Helligdommen var delt inn i tre deler som alle hadde inngang gjennom tre forskjellige forheng. Det fantes også seks møbler man kunne se på veggen som alle hadde sin betydning (2. Mosebok 26-27).

1. Forgården. Her finner vi (a) brennofferalteret av messing og (b) vaskekaret.
2. Det hellige. Her finner vi (c) bordet til skuebrødet, (d) lysestaken med syv armer og (e) røkelsesalteret.
3. Det aller helligste. Her finner vi (f) paktens ark.

HELLIGDOMMEN

Hvert av de tre områdene er symbol på forskjellige faser i redningsplanen, og hvert av møblene viser til Jesu forkynnelse, spesielt til de som velger å gå sammen med ham på reisen. Kan du, ved å se på følgende vers fra Det nye testamentet, finne svar på hva hvert av møblene i helligdommen har å fortelle oss om Jesus og hans redningsplan?

Hvert av de tre områdene var kun tilgjengelig gjennom forheng, som kan sees i lys av det Jesus sa om seg selv: «Jeg er _____. Den som _____ meg, skal bli frelst ...» (Johannes 10,9). I forbindelse med symbolikken i helligdommen, skrev Paulus at Jesus «har innviet en ny og levende _____ for oss gjennom _____, som er hans _____» (Hebreerne 10,20).

Ofringen av lam på alteret var den viktigste seremonien utført i helligdommen. Døperen Johannes pekte fram i tid til Jesu offer for våre synder: «Se, Guds lam, som bærer bort verdens synd!» (Johannes 1,29).

Fra vaskekaret lærer vi om «... _____ som _____ og _____ ved Den hellige ånd» (Titus 3,5).

Bordet i Det hellige, hvor det alltid lå ferskt brød, viste til det Jesus sa om selv: «Jeg er livets _____. Den som kommer til meg, skal ikke hungre, og den som tror på meg, skal aldri tørste» (Johannes 6,35).

I lysestaken skulle det alltid være ild, slik at det alltid var lys i helligdommen. Jesus sa om seg selv: «Jeg er verdens _____. Den som følger meg, skal ikke vandre i mørket, men ha livets lys» (Johannes 8,12).

Røkelsesalteret pekte på et særskilt aspekt ved det å være en kristen: «Han fikk en stor mengde røkelse som han skulle legge sammen med alle de helliges _____ ...» (Åpenbaringen 8,3).

Guds evige lov, som ble gitt oss i de ti bud, hadde sin plass i en forfylt kiste kalt paktens ark, som lå i Det aller helligste. Egentlig var dette et symbol på Guds ønske om å plassere de ti bud et annet sted: «Jeg vil legge mine lovbud i deres _____ og skrive dem i deres _____» (Hebreerne 10,16).

DET DAGLIGE OG DET ÅRLIGE

Gjennom den årlige syklusen av seremonier utført i helligdommen, blir hele frelseshistorien fortalt. Alle de viktigste sidene ved den planen Gud hadde lagt for å redde menneskeheten og knuse ondskaper, er åpenbart gjennom en rekke symbolske forskrifter. Helligdommen var plassert i sentrum av Israels leir, og fra alle retninger i leiren kunne man se den hvite linveggen som omringet tempelet. Å være skilt fra helligdommen på denne måten, var en konstant påminnelse om hvordan synd hadde dyttet menneskeheten bort fra Gud, og likevel hadde han laget en vei til frelse slik at forholdet kunne gjenoppstå.

Den daglige tjenesten (3. Mosebok 1-4): Hver dag, både morgen og kveld, ble det ofret for folkets synder. Hver enkelt hadde også muligheten til å ta med seg feilfrie dyr som offer til presten. Syndene ble bekjent samtidig som begge hendene ble lagt på det uskyldige dyret, for å symbolisere at syndene ble overført til det. Den som hadde syndet, tok så kniven og skar over strupen på dyret, som et uttrykk for at våre synder ville påføre Gud lidelse og død. Presten fanget noe av blodet fra dyret i en skål. Det nå døde dyret ble plassert på alteret og brent til det kun var aske igjen